71STE JAARGANG No. 8953 DINSDAG 16 FEBRUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

„GROTE VIER" GEREED VOOR SNELLE VLUCHT UIT BERLIJN

Molotov zei „Ja" noch „Neen"

Berlijn. — De vier minister bespraken gisteren opnieuw het thema van de Europese veiligheid doch maakten daarbij, zoals te verwachten was, hoegenaamd geen vorderingen. Eden en Bidault hebben zich tot Molotov gewend met het verzoek om een duidelijke uitspraak of naar zijn mening het voortbestaan van de NAVO in overeenstemming zou kunnen zijn met het Russische plan voor een veiligheidspact voor alle Europese landen. Molotov ontweek een duidelijk antwoord en toen hij tenslotte door zijn Westelijke tegenstanders tot een antwoord „Ja" of „Neen" werd gedwongen, zeide hij laconiek: „Ik stel voor dat wij de zitting opheffen".

De ministers zijn daarop uiteen gegaan zonder te weten waarover zij vaandaag zullen spreken. Indien Dr. Figl intussen instructies van zijn regering heeft gekregen zal het debat over Oostenrijk worden voortgezet.

De geheime besprekingen over de conferentie met het Rode China over het Koreaanse vraagstuk hebben gisteren gevoerd tot geen definitief resultaat, ook al werd volgens welingelichte kringen enige vooruitgang geboekt. De ministers komen morgenochtend nogmaals in geheime zitting bijeen om zo mogelijk een beslissing te nemen.

Inmiddels maken de ministers en delegaties reeds aanstalten om Berlijn zo snel mogelijk te verlaten. Minister Dulles zal Donderdagavond naar Keulen vliegen en wil daar dan een kort onderhoud hebben met Adenauer, waarna hij terstond naar de Verenigde Staten vertrekt om zich voor te bereiden op de Pan Amerikaanse conferentie.

De Duitse autoriteiten zijn reeds druk in de weer om zich voor te bereiden op de consequenties die **de voortzetting van de verdeling** van Duitsland voor onbepaalde tijd kan hebben. Adenauer zal de volgende week een van zijn zeldzame bezoeken aan Berlijn brengen en naar verwacht zich via de omroep richten tot de bevolking van Oost-Duitsland om haar vertrouwen in de toekomstige vereniging levendig te houden.

's Gravenhage. — De Commissaris voor de emigratie, mr. ir. B. W. Haveman, vertrekt **begin Mei** naar Zuid-Amerika. Hij zal **met Brazilië** nadere besprekingen voeren **en de** resultaten der Nederlandse emigratie naar Brazilië ter plaatse nagaan. Daarna zal hij waarschijnlijk Argentinië en Chili bezoeken.

Piccard's record getuimeld!

Dakar. Het diepzeeduiktoestel van de Franse marine heeft vandaag ter hoogte van Dakar een diepte van 4.050 meter bereikt en hierdoor een werelddiepterecord gevestigd.

Het oude record stond op naam van Prof. Piccard, die het vorige jaar in de Middellandse zee 3150 meter diep had gedoken.

De beide Franse marineofficieren, die het apparaat bemanden, hebben het tot de bodem van de Atlantische Oceaan laten zakken. Zij vertelden dat naar gelang zij dieper zakten het zeewater eerst groen toen donkerblauw en tenslotte zwart was. Middels twee schijnwerpers konden zij ook op grote diepte vreemde levende wezens waarnemen. Zij vertelden oranje garnalen te hebben gezien, die er uit zagen of zij reeds gekookt waren.

Op nog grotere diepte hadden beide officieren griezelige poliepen met doorzichtige tentakels waargenomen.

Spoedige behandeling in plenaire delegatie snel aan de orde

Amsterdam. — „Ofschoon hij klaarblijkelijk uiterst voldaan was over de resultaten van de Kleine Commissie ter voorbereiding van de Ronde Tafel Conferentie tussen Nederland, Suriname en de Antillen, was minister Donker gistermiddag op Schiphol, bij zijn terugkeer uit Paramaribo, nochtans terughoudend — om niet te zeggen „potdicht" — wat de feitelijke inhoud van het besprokene betreft", aldus „Het Parool".

„Hij heeft zich ertoe bepaald te verklaren, dat de besprekingen prettig, grondig en zonder enkele wanklank zijn verlopen en dat de bereikte overeenstemming volledig is.

Die volledigheid — zo bleek uit 's ministers antwoord op desbetreffende vragen — sluit onder meer in overeenstemming over de préambule, (een van de struikelblokken bij de besprekingen in Mei 1952, toen men het over de formulering van het zelfbeschikkingsrecht niet eens is geworden) en over de positie van de gouverneur, terwijl het ontwerp-statuut voor het Koninkrijk, zoals dit thans in de Kleine Commissie is opgesteld, ook een regeling bevat over de meerderheid die in de Surinaamse en Antilliaanse parlementen voor aanneming ervan is vereist.

De minister, die het gunstige verloop der besprekingen vooral kenschetste als een succes, voor zijn ambtgenoot Kernkamp, die voorzitter der Commissie is geweest, zei, dat het zijn indruk is, dat de behandeling van het ontwerp in de plenaire delegatie nu wel snel aan de orde zal komen, waarna de voltallige R.T.C. naar zijn oordeel niet te langdurig behoeft te zijn.

Ook de toelichting op het uit 61 artikelen bestaande ontwerp-statuut is reeds in onderlinge overeenstemming voltooid.

Minister Donker was vergezeld van de adviseur der Nederlandse delegatie prof. dr Van der Grinten".

Als alles beklonken is...

Kernkamp opnieuw naar de West

Paramaribo. — Bij zijn vertrek uit Paramaribo heeft Z. Exc. minister Kernkamp tegenover een ANP—verslaggever verklaard niet te weten wanneer het ontwerpstatuut gepubliceerd zal kunnen worden. De minister dacht misschien na de verwittiging van de drie RTC-delegties doch meende dat het nodig was dat ook de parlement eerst inzage kregen.

Hij zeide van plan te zijn zodra „alles beklonken is" wederom een bezoek aan de Amerikaanse Rijksdelen te zullen brengen en zegde toe dat de behandeling van het ontwerp-statuut zoveel mogelijk zal worden bespoedigd.

IJzeren Divisie van Vietminh rukt op in dicht oerwoud

Saigon. — Franse mobiele colonnes in Indo-China zijn gisteren aan beide oevers van de Mekong tegenaanvallen begonnen tegen de communistische eenheden, die op hun beurt proefaanvallen op de voorposten nabij Prabang ondernamen. Het Franse opperbevel maakte melding van hevige gevechten. Volgens de laatste berichten bevindt de hoofdmacht van de IJzeren Divisie van de Vietminh zich op 50 kilometer ten Noorden van Loeang Prabang in het oerwoud.

Aan de Westelijke oever van de Mekong leden beide partijen zware verliezen toen de Franse troepen in actie gingen tegen naar schatting 1000 man geregelde Vietminhtroepen.

In Midden-Laos hebben de Fransen na de verovering van Mahaxay hun opmars in Oostelijke richting voortgezet.

Generaal Majoor Nguyen van Hinh, chef van de staf van het leger van Vietnam, heeft vandaag in Saigon gezegd dat hij gelooft dat de militaire kracht van de Vietminh in Indo-China zijn hoogte punt heeft bereikt.

— Het Londense liberale avondblad „The Star" noemt heden het voorstel van president Syngman Rhee om Zuid-Koreaanse troepen naar Indo-China te zenden „het toppunt van criminele onverantwoordelijkheid".

„Rhee's plan, aldus schrijft het blad in een hoofdartikel, houdt het gevaar in van een algemene oplaaiing van de strijd in een uitgestrekt gebied.

Het eerste resultaat zou onoverkomelijk zijn een hervatting van de oorlog in Korea en rechtstreekse militaire interventie door de Verenigde Staten om communistische overwinning in Indo-China te voorkomen".

„Het roekeloos gelaveer van Rhee in de gevaarlijke wateren van het Verre Oosten, stelt de vraag aan de orde: „Wat zijn de Verenigde Naties in het algemeen en de Verenigde Staten in het bijzonder van plan met deze gevaarlijke vuurvreter te doen".

Londen. — In Engeland worden proeven genomen met een mechanisch „brein", dat automatisch in draadloze berichten fouten corrigeert, die het gevolg zijn van luchtstoringen.

Gaat Zeman voor club in Montevideo spelen?

Montreal. — Walter Zeman, doelverdediger van het Oostenrijkse nationale elftal en momenteel met zijn club Rapid toerend door Zuid-Amerika, kreeg een aanbod om voor een club in Montevideo uit te komen. Zeman zou volgens dagbladberichten het aanbod hebben aanvaard, doch de definitieve bevestiging van deze berichten ontbreekt nog.

Incident tijdens dam-tournooi

Leiden. — In de eerste ronde van het candidaten tournooi voor het werelkampioenschap dammen won de Zwitser Geiugnard na 50 zetten van de Belg Demesmaecker.

De Fransman Verse speelde remise met de Nederlander Huisman. Bij deze partij deed zich een incident voor. Huisman was in tijdnood gekomen (het speeltempo was 25 zetten per uur) en op de 49e zet viel het vlaggetje van de klok van Huisman, waardoor de Leidenaar reglementair verliezer was. Bij de controle bleek echter dat de wijzer nog op 1 minuut vóór 12 stond. De sportieve Fransman accepteerde de winst niet en wilde absoluut dat zijn tegenstander doorspeelde. Verse deed onmiddellijk een tegenzet ten teken dat hij de partij voortzette. Na 59 zetten werd het remise.

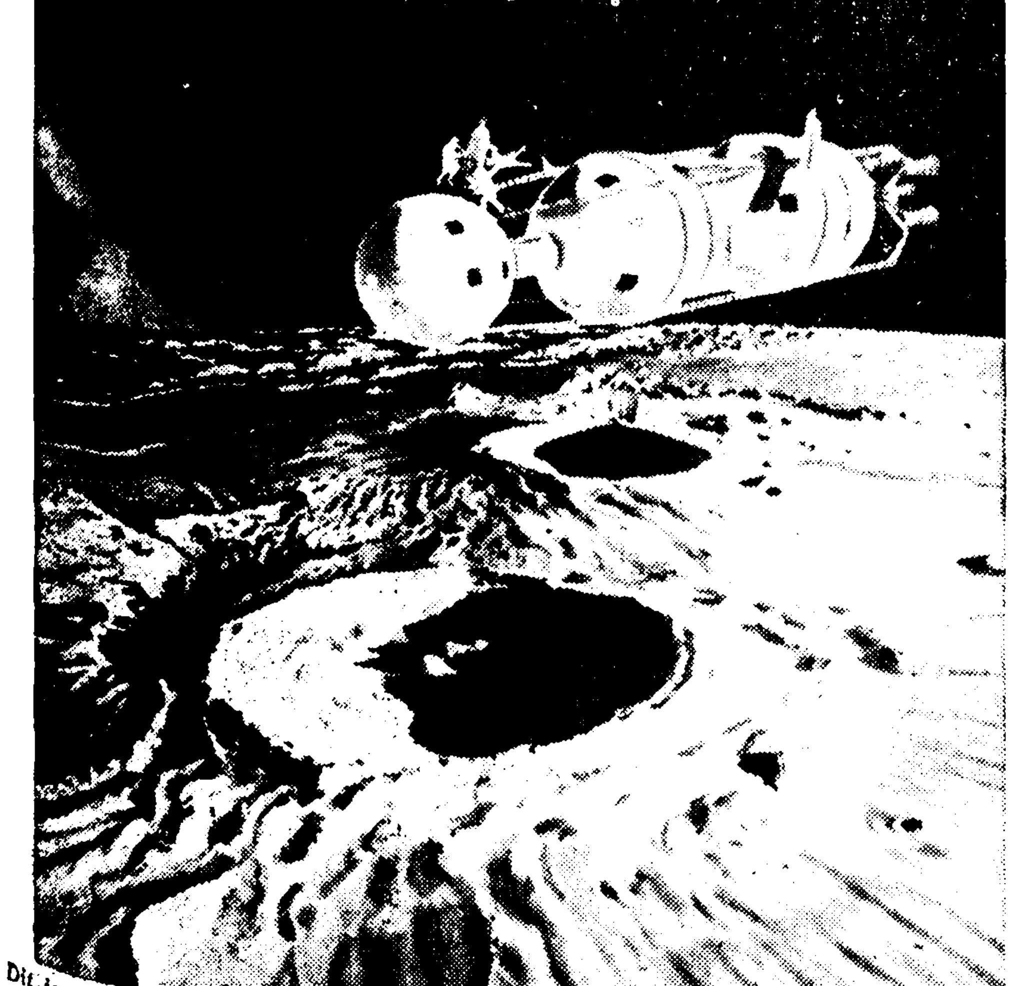
Aardige meisjes bespionneren journalisten

Berlijn. — De West Berlijnse politie deelde gisteren mede dat de West Duitse Veiligheidspolitie gebruik maakt van aantrekkelijke meisjes om achter inlichtingen te komen over Westerse journalisten die voor de conferentie te Berlijn zijn. Deze meisjes moeten te weten zien te komen hoe de journalisten denken over de conferentie; wat hun politieke richting is en zij moeten zo veel mogelijk andere inlichtingen verzamelen. De Oost-Duitse politie zou zoveel mogelijk bijzonderheden wensen. Omtrent het doel van deze „spionnering" wordt niets medegedeeld.

Waarnemers naar Caracas?

Minister Kernkamp heeft als zijn mening uitgesproken dat Suriname en de Nederlandse Antillen wederom waarnemers zullen verbinden aan de Nederlandse delegatie te Caracas tijdens de Pan Amerikaanse conferentie.

Schip naar de maan

Dit is — in de fantasie van een kunstenaar — het toekomstige schip naar de maan, zwevend tweehonderd mijl boven de oppervlakte van die planeet. De kunstenaar maakte zijn tekening naar aanleiding van artikelen over de mogelijkheid van toekomstige reizen naar de maan in het Amerikaanse tijdschrift „Colliers". Op het „maanschip" zijn fotografen bezig „close-up"-opnamen te maken van de maan, terwijl het schip zweeft, om daarna terug te keren naar zijn basis welke de geleerden ontworpen hebben op 1.075 mijl boven de aarde. Dr. Werner von Braun, de bouwer van de V-2-raket, heeft verklaard, dat deze basis in het luchtruim in tien jaar gebouwd kan worden en dat de kosten vier millioen dollar zullen bedragen. Het „maanschip" zou in vijf dagen de afstand van 239.000 mijlen tussen deze basis en de maan kunnen afleggen.

Perscommentaar

Wachten met juichen

Paramaribo. — Onder het Opschrift „Wachten met juichen — Nieuw Statuut eerst „kennen" schrijft „Het Nieuws" van 8 Februari jl.:

„Confenrenties worden vaak niet belegd om tot beslissingen te komen. Zij worden dikwijls als lonend geacht, als er gepraat kon worden. Praten lucht namelijk veelal op. Ten behoeve van het publiek wordt dan toch aan het eind een of ander communiqué uitgegeven, dat practisch niets zegt — behalve dan dat het verzekert, dat de partijen in prettige sfeer en in vertrouwen en in andere mooie gesteltenissen bijeen zijn geweest.

Wat de conferentie K.C. heeft opgeleverd, wist zelfs de gouverneur niet te zeggen. De verklaring, dat er een nieuw ontwerpstatuut van 61 artikelen tot stand is gekomen, zegt op zichzelf natuurlijk niets. Hoe Suriname tegenover het resultaat moet staan, weet dus ook voorlopig nog niemand buiten de K.C. zelf.

Eind der vorige week zag het er niet naar uit, dat de delegaties zouden kunnen vertrekken met concreet resultaat achter zich. Het is zelfs tussen de Nederlandse en Antilliaanse delegaties vastgelopen met als sluitstuk een ultimatum van de Nederlandse delegatie. De voorzitter der Surinaamse delegatie heeft gelukkig tussenbeide kunnen komen en een compromis bereiken, dat de basis legde voor de sluiting heden.

Het heeft geen zin te verbloemen, dat de politieke toestand op Curaçao, waar de coalitie dreigt uiteen te vallen, voor de Antillianen spoedige terugkeer belangrijk maakt.

Evenmin heeft het zin te verbloemen, dat voor de Nederlandse delegatie — voor Nederland zelf — belangrijk was niet te eindigen met een conflict of een mislukking, terwijl de Pan-Amerikaanse conferentie van 1 Maart vlak voor de deur staat.

Dit alles doet des te benieuwder uitkijken naar het nieuwe statuut, dat voorlopig niet aan openbaarheid is prijsgegeven.

Tot wij zover zijn, is het verstandigste rustig af te wachten.

Over wat wij niet kennen, kunnen wij niet juichen.

Elk der partijen zal zich na kennisneming de vraag moeten stellen, wat zij aan het resultaat heeft. Dat is het enige, waar het op aan komt, het beslissende", aldus „Het Nieuws".

In dezelfde editie van 8 Februari schrijft het blad onder de titel „Geheimzinnigheid steeds enger":

„De subdelegaties naar de K.C. werden geacht verslag te moeten uitbrengen aan de grote R.T.C.-delegaties (die hen delegeerden) alvorens zij openbaarheid konden geven aan hetgeen ter K.C. is besproken.

Dit is zo eng opgevat, dat de subdelegaties naar de K.C., hangende de K.C., geheimhouding hebben betracht tegenover de grote delegaties. Die kregen evenmin als het publiek iets te horen.

Toen de zaken stroef liepen en dreigden vast te lopen op het punt van de luchtvaart, werd uit de drie subdelegaties naar de K.C. een luchtvaartcommissie benoemd om de zaken te bestuderen en te trachten er gang in te krijgen. Naar wij vernemen, is deze luchtvaartcommissie op haar beurt geheimhouding gaan betrachten tegenover de subdelegaties, die haar hebben ingesteld.

Dat is dus precies hetzelfde als de subdelegaties hebben gedaan tegenover de grote delegaties. De subdelegaties zouden zich dan ook bezwaarlijk kunnen beklagen.

Daar gaat het echter niet om. Althans voor ons niet. Wij beginnen ons met toenemende onaangennaamheid af te vragen, of met zulke procedures niet een farce wordt gemaakt van al het geforceer. Als de conferentie langer had geduurd, waren we in de geheimzinnigheid zo verdoold geraakt, dat niemand er nog uit wijs had kunnen worden.

Alles bijeen geloven wij toch, dat er vruchtbaarder manieren van confereren bestaan, waarbij wij minder gevaar lopen belachelijk te worden", aldus „Het Nieuws".

LAATSTE NIEUWS

EERSTE TORPEDO-JAGER IN VENEZUELA AANGEKOMEN

Caracas. — Dezer dagen is in Venezuela de eerste van drie torpedobootjagers, die in Europa zijn aangekocht, gearriveerd.

Deze aankomst ging gepaard met vele feestelijkheden, welke o.a. werden bijgewoond door de president der republiek, Kolonel Perez Jimenez en andere autoriteiten.

Het oorlogsschip, de „Nueva Esparta" is gebouwd op de werf van de Vickers Armstrong in Londen. Hij heeft een waterverplaatsing van 2200 ton en haalt een snelheid van 32 knopen. Het vaartuig is uitgerust met zes kanonnen, negen stuks afweergeschut en drie torpedo-lanceer-buizen.

Recht tot het Hart

— Wie de harten wint, heeft met de hoofden gemakkelijk spel.

Het apostolaat van de priester-arbeider

In een lezenswaardige artikel over het werk van de priester-arbeiders in Frankrijk schrijft Dr. H. van Waesberghe S. J. in De Linie o.a. he volgende:

Door de vele en met name door de laatste berichten dreigt het meest wezenlijke in de figuur van de „prêtre-ouvrier" op de achtergrond te raken. Dit **meest** wezenlijke is: dat deze mànnen **priester** zijn, en dat **zuiver priesterlijke bekommernissen aanleiding** waren tot het ontslaan van hun apostolaat.

Tijdens de bezetting hebben talloze priesters ervaren, hoe de lotsverbondendheid **bij** de Maquis en in de Duitse arbeidskampen nieuwe mogelijkheden schiep om hun medemensen te benaderen, die door de boord en de toog tot dan toe ver verwijderd van hen bleven. De ontmoeting op het menselijk vlak, die toen tot stand kwam, heeft ook in ons land nagewerkt: sindsdien worden priesters nauwelijks meer nageroepen of vijandig behandeld.

In Frankrijk echter, waar de kloof tussen priesters en de andere straat-, weg- en treingebruikers veel dieper was getrokken, nam men geen genoegen met het herstel van goodwill of fatsoen in de oppervlakkige contacten van het gewone dagelijkse verkeer. In vele Franse ogen was de priesters voorheen een soort „tussenwezen" geworden. In de kerk komen vaak weinig mannen, en godsdienst schijnt er soms een aangelegenheid voor vrouwen. Daardoor krijgt de priester de gedaante van een soort tussenwezen: mannelijk van geboorte, vrouwelijk van beroep.

Deze mythe werd in de arbeidskampen en de krijgsgevangen-**Lager**, waar priesters tussen de andere mannen werkten, aten en sliepen, volkomen achterhaald. Hij bleek een goed kameraad te zijn, met leidersgaven,. Na de oorlog in zijn land teruggekeerd, werkten deze ervaringen door. Er werd gezocht naar een voortzetting dezer mannelijk-kameraadschappelijke ontmoeting. Met volledige instemming van de Parijse Aartsbisschop Kardinaal Suhard, verwisselden een aantal hunner de toog met een overall, en verschenen ondubbelzinnig op straat en in de fabrieken als een man, of, om het zo duidelijk mogelijk te zeggen: als een vent.

Dit is één zijde van de ware binnenkant van de priester-arbeider. Er zijn er nog andere, die wellicht later beter ter sprake kunnen worden. Maar hoe men ook tracht te benaderen, steeds zal men een intense **priesterlijke** bewogenheid ontdekken: de eigenlijke en meest wezenlijke drijfveer van hun edelmoedige toewijding, die zoveer sympathie en bewondering in de wereld hebben gewekt, ook in die van ongelovigen.

Is daarmee de parallel met de verzetsstrijder geheel opgehouden?

Geenszins. De vergelijking gaat ook hier door. Maar dan met **priesters** in het verzet. Naast zovele anderen, van uiterst verschillende levensopvatting, hebben ook priesters hun aandeel in de illegaliteit gehad, en niemand heeft daar een loochening van hun verheving roeping in gezien, integendeel.

Wij laten in dit artikel de vraag buiten beschouwing, of de priester-arbeider soms ook fouten tegen zijn priesterschap heeft gemaakt. Over dit delicate onderwerp kan niets steekhoudends gezegd worden, wanneer het priesterlijke van de oorspronkelijke opzet niet **eerst** boven alle twijfel en verdenking is gesteld. Wij doen dit genereuze Franse initiatief schromelijk tekort, wanneer wij enige smet zouden werpen op de oorspronkelijk door en door priesterlijke gezindheid bij de aanvang van dit experiment, nu 10 jaar geleden.

Wie deze mannen wel het meest tekort doen zijn: de linkse extremisten en — onbewust wellicht — in hun voetspoor de onnadenkende of gepreoccupeerde of slecht geïnformeerde katholieken, die zich niet de moeite hebben gegeven om zich beter van de feiten op de hoogte te stellen.

In hun oog staan de priester-arbeiders getekend als proletarische klassenstrijders. Hun actie en hun inzet wordt geheel getrokken in de politieke, of beter verpolitieke sfeer. Dit is het grootste onrecht dat men deze mannen aan kan doen.

Hetzelfde is ook gebeurd met het verzet na de oorlog. Toen zijn het met name in Frankrijk de communisten geweest, die pogingen hebben ondernomen — zij doen het nòg — om zich de gehele illegaliteit toe te eigenen als exclusief, eigen werk. Hun aandeel is ongetwijfeld groot geweest en voor hun offers zal men dankbaar blijven, doch men doet alle niet-communistische verzetslieden — en zij zijn talrijk — schandelijk tekort door de zaken voor te stellen alsof zij allen aan de leiband ener linkse ideologie liepen. Ditzelfde geldt voor de opzet van het instituut der priester-arbeiders.

Eigenlijk moest het overbodig zijn om zulke elementaire waarheden met klem te stellen. Maar de geestes-verwarring rondom het hondertal priester-arbeiders dwingt ertoe. Het is een gevolg van de tragische omstandigheden dat wij, mensen, het gemakkelijker eens zijn tégen iets dan vóór iets. Wij waren eensgezind tegen de bezetter. De onderlinge verschillen kwamen daarbij tijdelijk op de achtergrond. En menigeen zal met heimwee terugdenken aan de onderlinge waardering en verbroedering tussen de meest uiteenlopende personen, zoals wij die gekend hebben in de oorlogsjaren.

De priester-arbeiders hebben deze solidariteit óók gekend en zij hebben de poging ondernomen om ze intact te behouden na de oorlog. Maar dit is onnoemelijk veel moeilijker. De aanzet van hun werk was gekenmerkt door een hooggestemd élan. Zij waren niet op de eerste plaats ergens tégen, maar zij waren ergens vóór: voor de kerstening van het arbeidersmidden.

Na de eerste 10 jaren van dit experiment komt nu echter — te recht of ten onrechte, daarover later — in het centrum van aller aandacht te staan, waar zij tégen zijn. En langs deze evolutie poogt men hen wel eens bij het militante communisme onder te brengen. Inderdaad, zij lopen gevaar. Dat wisten zij, en dat wisten ook de kerkelijke autoriteiten toen zij begonnen.

Doch de bewering, dat door het ingrijpen van het kerkelijk gezag in deze aangelegenheid „weer eens" duidelijk blijkt hoezeer de Kerk aan de kant van de reactionnairen en kapitalisten staat, en zich tegen de arbeidersklasse keert, is een kwaadaardig verzinsel. Zoals illegalen zich niet laten welgevallen om op de grond van MacCarthy-achtige gedachtenkronkels van cryptocommunisme beschuldigd te worden vanwege hun activiteit in moeilijke verzetsjaren, zo behoren wij, om de houding van de Kerk tegenover

(Zie vervolg p. 4)

De dooi, die in Nederland is ingetreden, brengt heel wat narigheid met zich mee in de vorm van grote plassen, die ontstaan door het snel smelten van de sneeuw, terwijl de afvoer nog bevroren is en het water dus niet kan weglopen. De jeugd maakt inmiddels van de gelegenheid gebruik om, met gummilaarzen aan, eens lekker door de plassen te baggeren.

Waarom zou Sophia geen rechtskundige bijstand mogen hebben?

Merkwaardige vergissing in geboorte-register

Willemstad. — Het heeft klaarblijkelijk verbazing gewekt dat er een advocaat bereid gevonden werd de verdediging van verdachte Johan Sophia, die op de 24-ste dezer voor het Gerecht in Eerste Aanleg terecht zal staan, op zich te nemen. Men redeneert namelijk zo, dat een dergelijk gepleegd misdrijf zó zwaar en afschuwwekkend is, dat de dader het maar zonder juridische bijstand moet doen. Desgevraagd deelde mr dr G. van Ginsbergen mede, dat hij de verdediging op zich genomen heeft krachtens het beginsel, dat elke misdadiger zich naar de heersende opvattingen van rechtspraak en rechtsbedeling zich van juridische bijstand mag verzekeren. In alle beschaafde landen en rechtsstaten wordt dit principe gehuldigd, aldus mr dr G. van Ginsbergen.

Mr dr G. van Ginsbergen verklaarde ons, dat hij de verdediging — na daartoe benaderd te zijn geweest door de vroegere werkgever van verdachte, die juridische bijstand acepteerde — op zich genomen heeft zonder de merites van de zaak te kennen.

Wie interesse toont in de zaak van een verdediger, moet het boek „Courtroom" van Quentin Reynolds lezen. Bedoeld boek geeft een hele reeks van rechtszaken, die door de publieke opinie als iets „ongehoords en ongerijmds" werden beschouwd, doch waarvan later bleek, dat bepaalde aspecten zich in de zaak voordeden, die een geheel ander beeld ophingen van feiten.

Mr dr G. van Ginsbergen kon, nu de zaak „sub judice" is, geen verdere mededelingen welke verband houden met de zaak verstrekken, wel vertrouwde hij ons toe, dat hij contact heeft gehad met verdachte met betrekking tot de aanstaande verdediging.

Wel was het onze zegsman opgevallen, dat verdachte Sophia, die in totale afzondering is opgesloten, geboeid is met een zware keten en kogel aan het been.

Een interessante mededeling kon mr dr G. van Ginsbergen ons nog verstrekken, die geen juridische betekenis heeft op het verdere verloop van het proces.

Het is n.l. gebleken, dat verdachte niet voorkomt in de Registers van de Burgelijke Stand. Er heeft zich n.l. bij aangifte van de geboorte van Johan Sophia een merkwaardige vergissing voorgedaan, toen hij ten onrechte werd aangegeven als zijnde Maria Virginie Sophia, van het vrouwelijk geslacht.

MONUMENTENZORG

W'stad. — Het bestuurscollege overweegt om met betrekking tot het behoud van monumenten een verordening in het leven te roepen.

VERLEENDE GEEN VOORRANG

Willemstad. — Gistermorgen vond op de hoek van de Oosterbeekstraat—Velpstraat een hevige aanrijding plaats tussen een personenauto en een autobus. Er werd geen voorrang verleend. De beide wagens werden aanzienlijk beschadigd.

Tevens werden er twee lichte aanrijdingen gerapporteerd.

ANTILLIAANSE R.T.C.-DELEGATIE AS. MAANDAG BIJEEN

Willemstad. — Naar vernomen wordt, zal de volledige Antilliaanse delegatie ter R.T.C. as. Maandag plenair bijeenkomen teneinde haar standpunt over het Ontwerp-Statuut te bepalen.

WEERBERICHT

Max. temp. 27.8 C. (82.1 F) Min. temp. 22.8 C (73.1 F) Gem. 25.0 C. (77,0 F)

Max. wind 17, Min 3, Gem. 11 knopen.

Vochtigheid 80%. Neerslag 11,18 m.m.

Helder 2, Lich bew. 11 Bewolkt 10, Zw. bewolkt 1 uur

Haven: Vrachtschepen 2 in, 1 uit. Tankschepen 12 in, 13 uit. Zeilschepen 6 in 2 uit. Passagiers landend 21 vertr. 11 doorgaand 775.

Hato: Vliegtuigen 13 in, 14 uit. Passagiers landend 114, vertr. 114 doorgaand 107.

SPORT

Wordt het een Revanche tegen Chili?

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — Hedenavond kunnen wij weer getuige zijn van een interessante voetbalwedstrijd tussen de Chileense club „Universidad Catolica de Santiago de Chile" en ons Nationale elftal. Het kan een zeer spannende strijd worden, daar onze jongens zich voor een „revanche-wedstrijd" geplaatst zien en zullen trachten uit te wissen, wat hun voorgangers in het Nationale elftal van een en twintig jaar geleden ondervonden hebben nl. een 0—7 nederlaag van een combinatie van Peru en Chile. Ofschoon dit reeds lang tot het verleden behoort, haakt toch ieder rechtgeaarde Curaçaose sportliefhebber naar een overwinning voor Curaçao. Ook onze huidige voorzitter, de heer Mordy Maduro, die alles in het werk heeft gesteld de Chilenen hier naar toe te krijgen, is vol vertrouwen dat onze spelers zijn wens nl. een overwinning op de Chilenen, in vervulling zullen doen gaan. Het elftal dat in 1933 met 0—7 verloor van de combinatie Peru-Chile bestond uit de volgende spelers: Nieuwenhoff, F. Hollander, A.J. Maduro, W. Leers, Alex Sintjago, De Wolf, Copra, M. de Castro, Meerens, Zepelin en Edg. de Castro.

Universidad Catolica bekleedt momenteel de derde plaats in de competitie in haar land en bestaat uit zeer goede spelers.

De opstelling van het Curaçaose elftal is als volgt: Hato, Canword, Matrona, Vlinder, Bisentini, Giribaldi, Heyligher, Testing (of Bernadina) Schoop, Gomez en Krips.

Wij verwachten vanavond veel voetbal-enthousiasten om onze jongens aan te moedigen.

VISSER FLUIT NIET MEER!

Willemstad. — Naar wij van de heer Visser vernemen, koestert hij het plan van het leiden van wedstrijden er aan te geven. Ofschoon hij het nog niet wilde bevestigen, geloven wij toch dat zijn ervaringen van de laatste wedstrijd tussen Sithoc en Estudiantes een van de oorzaken is van zijn besluit.

Wij betreuren het ten zeerste dat wij de heer Visser niet meer tussen de lijnen zullen zien daar hij behoorde tot een de orudsten en meest bekwamen in zijn vak. De taak van onze scheidsrechter is toch al moeilijk, en onderhevig aan critiek, doch indien zij ook nog door de spelers slecht behandeld worden, zullen wij in de nabije toekomst een tekort krijgen aan wedstrijdleiders. Teneinde zulks te voorkomen zouden wij de betreffende instanties willen voorstellen drastische maatregelen te nemen tegen spelers, die zich aan wangedrag jegens de scheidsrechters schuldig maken.

VOLLEYBAL-COMPETITIE

Uitslagen van wedstrijden:

MBS Parera — Asiento II 3—2 (15—17, 16—14, 15—10, 5—15 en 15—10); MBS Parera — Jan Thiel 1—3, (15—12, 0—15, 1—15 en 7—15); Kwiek — MK Suff. II 3—1; MK Suff. I — Dragons 0—3; Asiento III — Kwiek 0—3 (7—15, 2—15 en 11—15); Thomaskring — Asiento II 3—1 (15—11, 15—13, 12—15 en 15—12); MLD Squadr. I — Jan Thiel 2—3; MBS Parera — MK Suff. II 1—3 (8—15, 15—4, 13—15 en 18—19); Sithoc I — Kwiek 2—3 (6—15, 12—15, 15—3 en 8—15); Asiento II — Asiento III 3—0 (15—7, 15—6 en 15—9); Maccabi — Kwiek 3—1 (15—7, 11—15, 15—11 en 16—14); Thomaskring — Jan Thiel 1—3 (13—15, 14—16, 15—11 en 13—15).

Programma 15 t/m 19 Febr.:

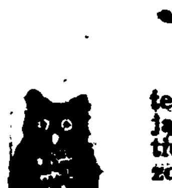
Woensdag 17 Febr. Sportterrein Kwiek: Sithoc II — Kwiek 20.30 uur.

Donderdag, 18 Febr. op het Thomascollege: Sithoc I — Sithoc II 20 uur.

Maandag: Olympia v. New York nr La Guayra; Wilson v. Haiti.

Dinsdag: Maasdam v. New York.

Jasje

In de buurt van ons krantenbureau zwerft sinds jaar en dag een ongekend, tierig jongetje rond. Het zou overdreven zijn als ik zei, dat het de hele omgeving onveilig maakte, maar het doet er wel zijn best voor. Het is een onbeschrijfelijk ononderhouden kereltje, met groezelige piekharen en een nimmer helemaal droog te leggen neusje. Maar het blikt van zijn voortdurende vervallenheid uit met een paar frisse, blauwe ogen door het gecompliceerde leven heen. Ik kom hem op alle mogelijke uren van de dag tegen en meestal tref ik hem dan wel in een niet helemaal meer houdbare situatie aan. Of hij is op een hek geklommen, waar hij niet meer af kan komen, of hij is bezig met het frauduleus op gang brengen van een geparkeerd staande auto, of hij ligt in onmin met een bootwerker, of hij is in een vuilnisbak gezakt. Hoe dikwijls ik hem al onder ogen heb gebracht dat hij zijn tumultueuze levenswijze moet veranderen, weet ik niet, maar [illegible]

[illegible]

zichzelf een afdoende argument uit handen had geslagen, waar het ging om zijn recht op het geldstuk te doen gelden. Ik heb het hem toch maar gegeven.

Maar nou ben ik als de dood dat hij voor een paar schoenen aan het sparen is.

CONFESION DI UN PECADOR

Sin consuelo,
afligi,
desesperá,
jen di tristeza,
abati
pa mi cosensji,
recordando tur momentu
mi pasado sin balor,
mi tabata camnando riba mundu.

Un prenchi di Maria
a scapa mi.
Cantu di caminda m'a hanj'é bentá.
I m'a wardele — den mi bachi —
tur kibrá i machicá.

Den un momentu scur
di mi existencia
m'a sak'e,
tende den mi man,
mir'e,
pa sinti den mi alma di ripiente
un alivio protector.

Cajendo na rudia
m'a implora:
Mi Mama Dusji,
duna cu tur pecador
por sinti é alivio
cu m'a sinti awe;
Ora den mi man
bo retrato mi ta' tin.
Duna nan e trankilidad
cu den mi alma awor ta reina.

Laga den e anja aki
c'un especial veneracion
na Bo ta dirigi,
reina paz i alegria den nos curason.
Cu bao 'i Bo proteccion
i leu di tur maldad
nos kéda biba semper.
Ricibiendo tur momentu
di Bo pechu, Mama Dusji,
Santo Bindicion.

Den Anja Mariana.
P. A. Jesurun.

Kent Uw plicht

Slotoffensief op gele koorts muskiet ingezet

Willemstad. — Zoals wij reeds gisteren meldden, heeft Dr. E.J. van Romondt gistermorgen een persconferentie belegd waarin hij enkele interessante facetten belichtte van de Gelekoorts-muskiet bestrijding.

De besprekingen gingen over de bestrijding van de gelekoorts-muskiet en de moeilijkheden, welke daarbij worden ondervonden. Sinds October 1952 is men hiermee al bezig en het schijnt, dat men nu, na talrijke experimenten, de juiste manier [illegible] voor Curaçao het best gevolgd kan worden.

Eerst deed men het namelijk door enige druppels D.D.T. in drums en regenbakken te gooien, doch in de praktijk bleek dit niet voldoende te zijn. Nu gaat men de huizen bespuiten. Wanneer het materiaal ook aangekomen is, gaat men met de bestrijding intens beginnen. De Inspecteur van de Volksgezondheid heeft een daartoe strekkende ontwerp Landsverordening bij de Staten aanhangig gemaakt.

Deze verordening bepaalt o.a., dat elke bewoner van een huis verplicht is, de ambtenaren van de Volksgezondheidsdienst binnen te laten om de muren met het speciale verdelgingsmiddel te bespuiten. Voor eventuele schade, door dit middel aan te richten behoeft men, indien men de aanwijzingen van de „spuiters" opvolgt, niet bang te zijn. Het middel is namelijk onschadelijk voor de muren, ja, zelfs voor het meubilair. Echter moet men het middel enkele dagen laten drogen en niet afwrijven van de stoelen of andere meubelstukken. Wanneer men dit echter wél doet, krijgt men witgrijze vlekken in het meubilair, die er niet meer uit gaan.

De gelekoortsmuskiet zit bij voorkeur in schoon waterbakken, vaasjes of regenbakken. De vuilnishopen laat de mensen van de O.G.D. koud, daar de gelekoorts-muskiet hierin practisch niet voorkomt. Ook in brak water vindt men deze mug niet.

Om van de zwarte lijst, waarop Curaçao en de overige eilanden der Antillen staan geregistreerd als eilanden waar de gelekoorts-muskiet heerst, zo gauw mogelijk te verdwijnen, moet de actie zo goed mogelijk ten einde gebracht worden. Het Land heeft besloten voor deze actie een bepaalde som gelds uit te trekken, om de bestrijding zodoende eiland voor eiland te doen plaats vinden. Er wordt een mobiele ploeg gesticht die ook naar de andere eilanden zal gaan. Mogelijk wordt op Bonaire en Aruba een vaste ploeg gestationeerd.

Om het volk met de bestrijding en de mug zelf meer bekend te maken, zullen er binnenkort enkele lezingen voor de Curom worden gehouden, waarvan enkele leden van de Dienst Volksgezondheid zullen meewerken. Deze lezingen zullen in de Landstaal, Nederlands en Engels worden uitgesproken. Reeds is al enig propagandamateriaal gedrukt, dat onder de bevolking verspreid zal worden. De bevolking wordt verzocht om zoveel mogelijk mee te werken, om de plaag van de gelekoorts-muskiet op te heffen. Het is in het belang van de gehele gemeenschap.

MOND EN KLAUWZEER PRACTISCH BEDWONGEN

Willemstad. — Naar wij vernemen, is op Aruba de Mond- en Klauwzeer ziekte onder het vee praktisch bedwongen. Voor dat men echter tot de officiële opheffing van de maatregelen overgaat, wil men eerst volledige zekerheid hebben. In verband met de op Aruba uitgebroken doch thans bedwongen ziekte, zal van de Caribische Commissie een expert naar de Antillen worden gezonden, die over deze ziekte een rapport uit zal brengen. Dit rapport zal men nu afwachten.

VERLICHTING UITGEGAAN

Willemstad. — Aan de politiehoofdwacht kwam een 68-jarige man, die verklaarde, dat hij in de Wolkstraat in een gat was gevallen. Bij onderzoek bleek, dat werklieden van DOW aldaar de weg open gebroken hadden om de riolering te leggen. De verlichting, welke hierbij was geplaatst, was uitgegaan. Het werd door de politie weer aangestoken. De oude man had geen letsel opgelopen.

BIJZONDER KIND

Willemstad. — Aan boord van een Bonairiaans barkje werd een negenjarig jongetje aangetroffen, dat met vier gulden op zak en een beetje kippenvoer als eten, naar Bonaire wilde, daar, zoals hij verklaarde, zijn moeder daar was. Bij onderzoek echter bleek zijn moeder op Curaçao zelf te zijn. Zij had hem nl. vier gulden gegeven voor het doen van enige boodschappen. De jongen, die van de zeilboot werd gehaald, spartelde hevig tegen. Hij werd naar zijn moeder teruggebracht.

Rare aether geluiden

Willemstad. — Vele luisteraars van de Curom zullen gisteravond wel met enige verbazing de uitzending van de Curom hebben gevolgd. De zender is namelijk vier maal uitgevallen. Wij hebben hieromtrent ons licht opgestoken bij de omroepleider, de heer W. P. G. Stokla, die ons vertelde, dat hem gisteravond werd medegedeeld, dat een der zendlampen niet zo goed was, als een week tevoren, toen men de vier zendlampen doormeette. Er scheen namelijk een kortsluiting in te zijn. De heer Stokla stond nu vóór de keus, om de zender enige uren uit te laten vallen, of door te gaan en het risico te lopen, dat de zender er enige malen uit zou gaan. Daar het laatste wenselijk bleek te zijn, besloot men de uitzending voort te zetten. Nu is het s' avonds zo, dat wanneer de zender uitvalt, de zwakkere zenders naar voren komen, daar op bedoelde golflengte, de stations zgn. „schouder aan schouder" staan. Vandaar dat men op de golflengte, waarop de Curom uitzend, gisteravond vreemde geluiden hoorden, die niet van de Curom afkomstig waren. De defecte lamp werd inmiddels verwisseld, zodat de uitzending er weer normaal zullen doorgaan.

KON DE HAVEN NIET BEREIKEN

Willemstad. — Een sergeant van de Kon. Marine deelde de politie mede, dat op het Rif, ongeveer 40 meter van de kust, een bootje dreef, dat waarschijnlijk onbemand was. Bij onderzoek ontdekte men, dat het bootje de haven niet kon bereiken. De kapitein was toen naar de wal gezwommen om hulp te halen. Het bootje, C-136, werd later door het motorschuitje C-116 de haven binnengesleept.

INBREKER?

Willemstad. — Een vrouw verzocht assistentie aan de recherche, daar een man vermoedelijk trachtte in te breken. Door haar zoon en enige omwonende mensen werd de man gegrepen.

„Olympia", gezellig en luxueus schip

Willemstad. — Het passagierschip ss „Olympia" verkeerde gistermiddag in een mate van belangstelling, zoals het nog wel eens meer op zijn cruises zal meemaken. Een groot aantal genodigden namelijk de gast van de kapitein Simatis Polemis en de agente van dit schip, S.E.L. Maduro & Sons, op een cocktail-party.

Nadat de officiele cocktail-party was begonnen, stelde Chief-Purser Hans Mueller de talrijke genoden voor, een rondleiding te houden het prachtige schip te bezichtigen. De aanwezige gasten waren vol bewondering over bouw en inrichting van het schip, dat totaal acht bars telt. Men kan op dit schip best verdwalen, doch men komt tenminste altijd bij een bar terecht. Vooral de eetzaal dwong een ieders bewondering af. Het schitterende bioscooptheater, met zijn airconditioning wilde men niet meer verlaten, kortom, men was over het algemeen opgetogen over deze „droomboot".

Aan boord van dit schip vindt men ook een z.g. library. De bijzonderheid van deze afdeling is, dat de gehele „kamer" uit materiaal is gemaakt, dat men van een 300 jaar oud schip heeft gehaald. Het lijkt wel de kamer waarin Michiel de Ruyter in zijn tijd woonde, of moeten wij het kajuit noemen?

Het schip heeft twee zwembaden. Men heeft op de „Olympia" twee klasse, n.l. een eerste en een toeristenklasse. Dan vindt men op deze boot nog de kinderspeelplaatsen met glijbanen, de wintergarden met de op de muur geschilderde z.g. prieelraampjes.

Voor ontspanning heeft men ook enorme ruimtes gereserveerd. Zo zijn er de onontbeerlijke tafels voor tafeltennis, wij noemden reeds het zwembad en de biscoop, leeszalen, bibliotheken, kaart- en schaakkamer, enfin, teveel om allemaal te vermelden. Eenieder was het er wel over eens, dat de bouwer het schip in October van het vorig jaar. Alexander Stephen & Sons, Schotland, een prachtig schip heeft afgelevrd. De Eerste vaart deed het schip in October van het vorig jaar. Het os nu op de derde reis. Het schip heeft een bruto register tonnage van 24.000 ton, en loopt 23 knopen per uur.

De „Olympia" is het grootste en mooiste schip, dat Engeland ooit voor Griekenland bouwde. Het vaart nu als gecharterd schip voor de welbekende Simmons Tours, Amerika. Het schip behoort van de General tSeam and Navigation Co. Ltd of Greeck. Aan boord van dit schip doet men alles om het de passagiers zo gezellig mogelijk te maken. Zo geeft men er bijvoorbeeld ook een gedrukt dagblad uit. In een dezer, gedateerd de 14e Febr., lazen wij een interessant stukje over Curacao. Trouwens, elke plaats, die dit schip aandoet, wordt beschreven in deze Olympia-krant. Het geeft de passagiers voorlichting zodat zij niet vreemd tegenover de te bezoeken plaats staan.

Zeer tevreden over het bezoek aan dit prachtige schip togen de genodigden tegen vijf uur huiswaarts. Wij roepen vanaf deze plaats Kapitein Polemis en purser Mueller nogmaals een goede reis toe en veel succes met het nieuwe schip the „Olympia". Agente Maduro & Sons mag zich zeker gelukkig prijzen met de vertegenwoordiging hiervan.

DIEFSTAL IN HET RIFZWEMBAD

Willemstad. — Terwijl H.N.R. aan het zwemmen was, gapte een ander 15 loten van de Landsloterij uit zijn portemonnaie, die hij, zeer onvoorzichtig overigens, in de kleedkamer had laten liggen. De nummers van de loten zijn niet bekend, de trekkingsdatum is Donderdag as.

HET BEKENDE SMOESJE

Willemstad. — De recherche werd op de hoogte gesteld van het feit, dat een man een woning in Otrabanda was binnengedrongen. De bewoonster deed later aangifte van diefstal van een pak lucifers, een blik bouillonblokjes en enig kleingeld. De binnengedrongen man bleek E.P.M. te zijn, die bovendien deed, alsof hij onder de invloed was. „Ter ontnuchtering" werd hij, ofschoon hij ontkende (hij verklaarde de goederen, welke op hem gevonden werden, van een hem onbekende jongen te hebben gekregen) bij de recherche ingesloten.

VALSE BOLIVARS

Willemstad. — Het Venezolaanse dagblad „La Esfera" van 10 Februari 1954, vermeldt, dat te San Cristobal een groot aantal valse bankbiljetten van 50 bolivares werd uitgegeven. Bijzonderheden betreffende deze valse bankbiljetten werden niet gegeven.

MEXICO DE HOY

Willemstad. — Wij ontvingen van het Mexicaanse consulaat alhier een keurig typografisch verzorgd informatieblad, dat in woord en beeld het hedendaagse moderne Mexico laat zien. Een schat van waardevolle gegevens, rijkelijk voorzien van illustratief materiaal, dat een duidelijk beeld geeft van de vele mogelijkheden, die dit land de toerist te bieden geeft. Een voortreffelijke uitgave.

DEBROT NAAR NEDERLAND

Willemstad. — Naar wij vernamen, zal de Algemeen Vertegenwoordiger van de Nederlandse Antillen in Nederland, Mr Cola Debrot, op Donderdag 25 Februari as. naar Nederland vertrekken.

WILDE EEN BAD NEMEN

Willemstad. — Achter het nieuwe postkantoor stond, in blakende zon, o.a. een personenwagen, merk „Opel". Waarschijnlijk bezeten door de hitte, reeds het wagentje uit eigen beweging het water in. Bij nader onderzoek bleek, dat de bestuurder van genoemde Opel de handrem van de wagen niet had aangetrokken, waarbij nog kwam, dat de versnelling in de neutrale stand stond. De wagen werd inmiddels weer op het droge gehaald.

VERMISTE „JOSIEN" VERGAAN

Rotterdam. — Thans blijkt dat de 500 ton metende Nederlandse kustvaarder „Josien", die sedert 3 Februari werd vermist met elf bemanningsleden ter hoogte van de Engelse kust is vergaan.

Het schip had een lading hout aan boord en een Engels vliegtuig ontdekte gisteren wrakstukken en een deel van de lading timmerhout ter hoogte van Devonshire, welke afkomstig zijn van de „Josien", een nader onderzoek wordt ingesteld.

De „Josien" was pas twee jaren oud en een der krachtigste schepen van Vermaas Scheepvaart-bedrijf te Rotterdam. Omtrent het lot van de bemanning bestaat weinig twijfel.

Het vastlopen van de „Triton"

Amsterdam. — De inspecteur-generaal voor de Scheepvaart heeft de Raad voor de Scheepvaart gevraagd de gezagvoerder van het s.s. „Triton" (2.892 brt) van de K.N.S.M., D.L.S. (Stevenson) te straffen met het uitspreken van een berisping, omdat de kapitein naar het oordeel van de inspecteur mede-schuldig is aan het vastlopen van zijn schip op het [illegible]venrif van de rede van Jacmel aan de Zuidkust van Haiti op 21 September van het vorige jaar.

De kapitein heeft een „micronavigatie" moeten toepassen om uit een kleine ruimte te komen, waar het schip in de rede voor anker had gelegen om te laden en te lossen. Hij heeft daarbij enige navigatiefouten gemaakt, aldus de inspecteur. Het schip heeft gedurende zes dagen op het rif gezeten. Met behulp van bergingsvaartuigen is het vlot gekomen. Daarbij is in een der ruimten water gedrongen, waardoor de schade groter is geworden, dan aanvankelijk gedacht.

De Raad voor de Scheepvaart zal op een later tijdstip uitspraak doen.

Rio de Janeiro. — Er vielen vijf doden terwijl tien personen vermist worden door het vergaan van een bark midden in de Baai van Rio de Janeiro, na een aanvaring met het Portugees schip de „Vera Cruz", dat de bark tegemoet was gevaren.

Sport wordt in eilandelijke sfeer betrokken!

Willemstad. — Een aantal Raadsleden hebben de wens geuit tot oprichting van een eilandelijk bureau voor de lichamelijke opvoeding en de sport. Het is niet mogelijk daaromtrent onmiddellijk een standpunt in te nemen, aldus antwoordt het Bestuurs-College hierop en het merkt op, dat de in deze gemeenschap aanwezige sportvelden en andere inrichtingen voor het beoefenen van sport aan het particulier initiatief zijn ontsproten en dat deze inrichtingen ook door particuliere instellingen in stand worden gehouden.

Weliswaar gaf de centrale overheid jaarlijks subsidie — welke gedragslijn het eilandgebied heeft gevolgd — en heeft zij daarenboven in incidentele gevallen in de kosten van bijzondere sportgebeurtenissen bijgedragen, maar sportterreinen e.d. voor de sportbeoefening buiten schoolverband zijn door haar niet ingericht, zodat het eilandgebied over deze inrichtingen niet de beschikking heeft verkregen. Nu kan men de grootste waardering hebben voor hetgeen door het particulier initiatief tot stand is gebracht en toch de tijd gekomen achten om overstag te gaan en voortaan — zoals in het verslag door een aantal leden wordt gesuggereerd — gelden opbrengen voor de aanleg van eilandelijke sportvelden e.d..

Daarbij zou inderdaad aanleiding bestaan tot het instellen van een eilandelijk bureau dat de aanleg, het onderhoud en de exploitatie dier terreinen verzorgt. Dit bureau zou dan indien de aanleg van eilandelijke sportinrichtingen regelmatig voortgang vindt, op de duur kunnen uitgroeien tot een belangrijk orgaan dat de beoefening van de lichamelijke opvoeding en de sport gunstig kan beinvloeden.

Hiermede zou tevens bereikt worden, aldus gaat de M.v. A. verder de volledige zeggenschap van de eilandsraad over de gelden welke uit de eilandskas ter beschikking worden gesteld voor de sport, waarmede de grief in het voorlopig verslag tot uiting gebracht, dat het eilandgebied niets over de besteding der subsidiegelden heeft te zeggen, tot het verleden zou behoren.

Men dient zich hierbij echter wel te realiseren, dat dit aanzienlijk meer financiële lasten voor het eilandgebied met zich mede zal brengen en dat alsdan niet meer kan worden volstaan met de raming van een bedrag van omstreeks *f* 25.000.— op de begroting. Uit een bedrag van deze grootte zouden slechts de kosten van het bureau en wellicht nog enkele andere kleinere uitgaven gekweten kunnen worden, doch als het gaat over aanleg, onderhoud en exploitatie van sportvelden e.d. zal aanzienlijk méér opgebracht moeten worden zonder dat daartegenover belangrijke opbrengsten verwacht kunnen worden.

Niettemin erkent het Bestuurscollege dat deze uitgaven niet alleen aan de sportbeoefening op zichzelf maar ook aan de jeugdzorg ten goede zouden komen en een gezonde vrije tijdsbesteding zouden bevorderen. Daarom worden uitgaven als hierbedoeld in beginsel wel verantwoord geacht.

Aangezien het Bestuurscollege uit het verslag is gebleken, dat de meerderheid van de Raad deze richting wil uitgaan, evenwel de voorbereiding geruime tijd in beslag zal nemen, stelt het bestuurscollege voor om een commissie van drie leden uit de raad, onder voorzitterschap van een lid van het Bestuurscollege, te benoemen ter bestudering van deze aangelegenheid. Tevens zou daarbij een 5-jarenplan opgemaakt kunnen worden voor de aanleg van sportterreinen en andere sportinrichtingen.

GEEN HOGERE TARIEVEN

W'stad. — Het bestuurscollege zal er zorgvuldig voor waken dat in de loodsgeldtarieven zodanige wijzigingen zouden worden aangebracht dat deze het havenverkeer ongunstig zouden beïnvloeden, aldus lezen wij in de M.v. Antwoord.

EILAND KWEEKT TALENTEN

Willemstad. — Met het voorstel van zeer vele leden om de subsidie aan de Stichting Cultureel Centrum te verhogen teneinde deze stichting de gelegenheid te geven een onderzoek in te stellen naar verborgen talenten door middel van prijsvragen e.d. kan het Bestuurscollege zich verenigen. Bij Nota van Wijziging is de raming met *f* 5.000.— verhoogd. (M.v.A.)

Waardering voor R.K. Zeemanshuis

W'stad. — Zoals elders terecht door leden van de raad met nadruk wordt gezegd, is de haven van Curaçao het hart van de gehele economie van ons eilandgebied. Goede verzorging van deze haven voor wat betreft de ingang, de loodsing, de havenoutillage is van het allergrootste belang. Maar ook de daarmedesamenhangende verzorgingsobjecten, het politioneel- en hygiënisch- en veiligheids-toezicht en niet op de laatste plaats ook de goede verzorging van de zeelieden, die telkens opnieuw en in grote getale de haven aandoen, zijn essentiële elementen van een goede haven-service. Aldus de M. v. Antwoord op de Eilandsbegroting 1954. En het eiland gebied mag zich gelukkig prijzen dat het particulier intiatief zich op dit terrein in die mate ontplooit, dat slechts op relatief geringe bedragen uit de overheidskas aanspraak wordt gemaakt, en dat het overgrote deel der kosten van sociale verzorging van de zeeman en van de voorziening in behoorlijke, eenvoudige en goedkope huisvesting, worden gedekt door inkomsten, die de betrokken instellingen door eigen actie verwerven.

Volgens verkregen inlichtingen zijn in het R.K. Zeemanshuis zeelieden van elke nationaliteit welkom, ook de Westindische schepelingen. Moesten bij de Raad gevallen bekend zijn die tot gerechtvaardigde critiek aanleiding geven dan zou het bestuurscollege die gaarne vernemen teneinde een nader onderzoek daarnaar in te stellen.

KONINGINNE VERJAARDAG

Willemstad. — Het Bestuurscollege stelt zich voor, enkele ingezetenen uit ten nodigen, zitting te willen nemen in een commissie voor de organisatie van de viering van de verjaardag van H.M. de Koningin. Aan deze commissie kunnen dan de gelden worden uitgekeerd. Naar het oordeel van het oordeel van het Bestuurscollege is het niet nodig, niet-landskinderen hierbij uit te sluiten. Waar het om gaat is een zodanige keuze te doen, dat vertrouwd mag worden, dat de eilandelijke commissie inderdaad — om de woorden van „e enander lid" uit het verslag te gebruiken — de juiste sfeer zal weten te vinden.

Vladimir Kusin, een russisch ski-kanon, traint op het ogenblik in Falun, Zweden, waar hij zal deelnemen aan de wereld-kampioenschappen welke heden beginnen.

ARUBA

STENEN VERSUS KOGELS

Oranjestad, Ten huizen van de heer P. S. op Madiki, had Zondagavond een doopfeest plaats.

Twee gebroeders, S. H. en T. H., waarvan de eerste niet tot de genodigden behoorde, geraakte zodanig onder de invloed van alcoholische drank, dat de gastheer hun de toegang verder ontzegde. Dit was niet naar de zin van de gebroeders H. en zij begonnen met stenen te gooien. Onder de gasten bevond zich de rechercheur W. v. d. B., een uitermate kalm man die de stenengooieers tot rede trachtte te brengen, doch nu werd hij bijna het slachtoffer. De heer v. d. B. zag zich toen genoodzaakt enige waarschuwingschoten in de lucht af te vuren, doch toen ook dit niet hielp, schoot hij een kogel af in de richting van de beide broers. Hierop kozen zij het hazenpad.

De heer v.d.B. begaf zich daarop naar het politiebureau om aangifte te doen, waar later het bericht binnenkwam, dat S. H. in het Lago Hospital was opgenomen met een schotwond in de zijde.

TARABANA-LOTERIJ

Oranjestad. — Ten overstaan van de recherche werd de Tarabana-loterij getrokken.

Het winnende nummer, 588, een Pontiac, bleek het lot van de Tarabanagroep te zijn, zodat hier van een dubbele vreugde sprake was.

AVB weet van niets

(Van onze Sportcorrespondent)

Oranjestad. — Zo vernomen werd zal de C.V.B. in de as. Algemene Ledenvergadering een voorstel doen tot wijziging van de Statuten en Reglementen van de Vereniging. In verband hiermede richtten wij ons tot het A.V.B. Bestuur, doch men deelde ons van die zijde mede, dat van wijziging van de C.V.B. statuten niets bekend was.

Over deze wijzigingsvoorstellen was bij de A.V.B. geen bericht binnengekomen en daar dit lichaam in verband met de FIFA lid is van de C.V.B., wordt deze gang van zaken op Aruba vreemd gevonden.

Het is te hopen, dat het A.V.B.-bestuur zich spoedig tot de C.V.B. zal wenden, teneinde de wijzigingsvoorstellen alsnog te ontvangen.

Waar het dikwijls de gewoonte is de voorgestelde wijzigingen in het O. en O. te publiceren en het deze maal, zover wij hebben vernomen niet is geschied, is deze zaak aanleiding geweest tot geruchten.

(Naar aanleiding van dit bericht, hebben wij ons in verbinding gesteld met de heer M. Maduro, voorzitter van de C.V.B., die inderdaad bevestigde, dat enige wijzigingen zullen worden aangebracht in de Statuten, doch dat deze niet belangrijk zijn. Het betreffen hier artikelen, waar Aruba helemaal niets mee te maken zal hebben. Ten overvloede verwijzen wij naar onze editie van Vrijdag 12 Februari jl., waarin de C.V.B. haar oproep tot een buitengewone ledenvergadering publiceerde en mededeling deed van enkele wijzigingen van het Huishoudelijk Reglement. — Red.).

Amerikaanse luchtmacht in Nederland?

's Gravenhage - Er bestaan plannen om onderdelen van de Amerikaanse.. luchtmacht in Nederland te stationneren, aldus verklaarde minister Staf naar aanleiding van een vraag op een persconferentie.

Volgens de minister zullen deze onderdelen waarschijnlijk in het najaar komen en het zullen, zo zeide hij, geen geweldige aantallen zij. Primair zag hij in deze stationnering het bewijs, dat men vertrouwen in ons heeft en dat men verwacht, dat wij op militair gebied ons uiterste best zullen doen.

De Amerikaanse eenheden zullen bestemd zijn om de gaten in ons luchtverdedigingssysteem op te vullen. Het zullen zeker geen vliegtuigen voor strategische doeleinden zijn, aldus ir Staf.

De week in Nederland

Over een theorie van Professor Toynbee, het weer en het antwoord van het Nederlandse volk op de Watersnood ★ Plannen voor tal van waterstaatswerken ★ De Rijn wordt gekanaliseerd ★ Komt er een Schelde-Rijnkanaal? ★ Breder rijwielpaden voor de bromfietsers gevraagd ★ Het hélicoptére - lijntje Brussel-Rotterdam levert verlies op ★ De Amsterdamse tram-affaire

Tegenstand prikkelt de energie en uit de teleurstellingen worden dikwijls de grootste prestaties geboren. Eén der grootste historici van onze tijd, de Engelsman Arnold Toynbee, heeft deze volkswijsheid als grondslag genomen voor z'jn theorie, waardoor hij het opkomen, bloeien en verdwijnen van grote beschavingen wil verklaren. Wil een volk of een groep van volkeren iets bereiken in de wereld, zo zou men Toynbee's theorie zeer ruw kunnen weergeven, dan moet het het niet te goed hebben, maar ook niet te slecht.

Heeft het volk het te goed, leeft het in een omgeving, waar alles meewerkt om het leven makkelijk en prettig te maken, en ondervindt het geen overlast van vijanden, dan zal het slechts zelden de energie opbrengen om zich, uit eigen kracht, op te werken tot een hoog peil van beschaving.

Maar ook het tegenovergestelde is niet goed. Een volk, dat leeft in streken, waar de natuur practisch onoverkomelijke moeilijkheden biedt, of dat voortdurend door veel sterkere vijanden wordt aangevallen, zal op zijn best de kracht bezitten zich zelf in stand te houden. Tot het stellen van grote daden, tot het opbouwen van een grote, eigen cultuur, komt het niet.

Het beste is, nog altijd volgens Toynbee, een toestand, waarbij een volk het niet al te makkelijk heeft, waarbij het hard moet werken om zich te handhaven en regelmatig tegenslagen ontmoet, uitdagingen als het ware, die zijn energie prikkelen en het noodzaken al zijn geheime krachtbronnen aan te spreken, zonder ze uit te putten. Dan zal blijken, dat het, telkens als het weer een tegenslag, een uitdaging van het lot, heeft overwonnen, tevens een stuk is voortgeschreden op de weg, die leidt naar groter beschaving, naar meer welvaart en hoger cultuur.

Wij moesten aan deze — hier zeer vereenvoudigd weergegeven — theorie van Toynbee denken, toen wij vanmorgen, als voorbereiding op het schrijven van deze brief uit Nederland, een stapeltje dagbladen, die in de afgelopen week zijn verschenen, hadden doorgewerkt. Buiten stoof de uit een egaal grijze hemel vallende jachtsneeuw voorbij, want na een koudegolf van bijna drie weken is de temperatuur thans gestegen rondom het vriespunt en een harde westenwind voert gestadig sneeuw-, hagel en ijskoude regenbuien mee. Maar onze gedachten waren niet bij de sneeuw en evenmin bij de records, die het nieuwontdekte ijswonder Jeen van den Berg, de winnaar van de Elfstedentocht, dit week-end op ijzig-koude open ijsbanen in het vlakke Friese land heeft verbeterd. Wij dachten aan de reeks van nuchtere, gedeeltelijk tussen het andere nieuws weg gemoffelde berichten, waarin, precies een jaar na de grootste watersnood van de laatste vier eeuwen, zakelijk wordt medegedeeld welke grote openbare werken Nederland in de eerstkomende tijd van plan is uit te voeren. We kwamen daarbij tot de volgende projecten:

1. De sluiting van de grote zeegaten in Zuid-West Nederland. Hoewel het desbetreffende rapport van de zogenaamde Delta-commissie nog niet is uitgebracht, verluidt in Den Haag, dat nog dit jaar een wetsontwerp zal worden ingediend, waarbij, in navolging van de wet door de Zuiderzeewerken, een dienst voor de uitvoering van dit gigantische werk zal worden ingesteld, welke dienst onmiddellijk met het voorbereidende werk zou beginnen. Verloopt alles naar wens, dan zou reeds in 1956 met de afsluiting van de op sommige plaatsen vele tientallen meters diepe zeegaten met hun felle eb- en vloedstroom worden begonnen. Alleen de Nieuwe Waterweg en de Wester-Schelde, de uitgangen naar zee van Rotterdam en Antwerpen, zouden in open verbinding met de Noordzee blijven.

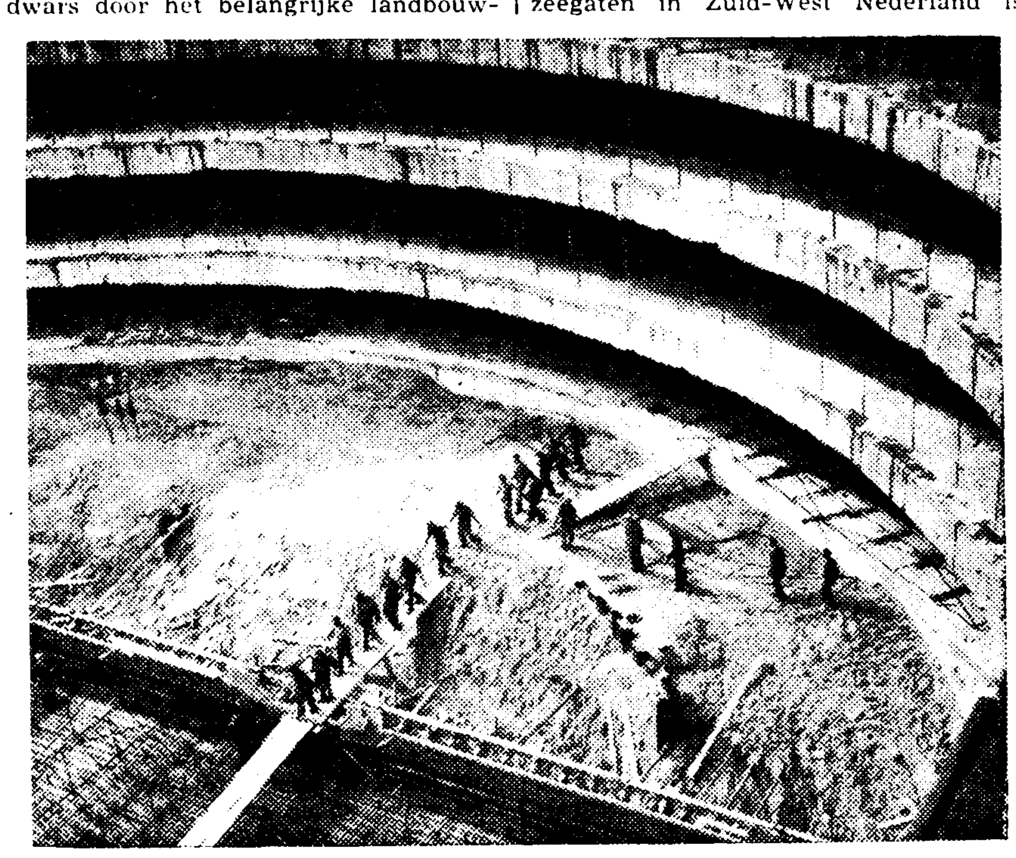
2. Reeds deze zomer zal begonnen worden met de kanalisering van de Rijn en de Lek tussen Arnhem en Vreeswijk. Er zullen meerdere stuwen (met sluizen voor de scheepvaart) worden gebouwd, waardoor de rivier ook in perioden van droogte voldoende water zal houden voor de scheepvaart en de behoeften van de landbouw in de omliggende gebieden. Tevens zal, door deze werken ,de Gelderse IJssel, die thans vaak onbevaarbaar is, meer water krijgen. Bij het plan behoort dan ook het wegnemen van een aantal S-bochten uit deze voor Noord-Oost Nederland zo belangrijke rivier. De Waal — de voornaamste scheepvaartweg van Rotterdam naar de Bovenrijn — blijt buiten het project.

3. De Zuiderzee-werken zullen, na de vertraging tengevolge van het afstaan van materiaal en mensen aan het Rampgebied in het afgelopen jaar, weer in normaal tempo worden voortgezet, hetgeen zeggen wil, dat over enkele jaren de eerste van de twee grote Zuidelijke polders droog zal vallen. Midden in het IJsselmeer heeft men reeds de plek bepaald waar in de toekomst de hoofdstad der Zuiderzeeprovincie, Lelystad (zo genoemd naar ir. Lely, de ontwerper der Zuiderzeewerken) zal verrijzen. Op het ogenblik bevindt zich hier reeds een eenzaam dijk-eilandje, waar in barakken en houten huisjes een aantal arbeiders en opzichters wonen.

4. De besprekingen tussen Nederlandse en Belgische afgevaardigden over de aanleg van een groot scheepvaartkanaal van de Beneden-Rijn naar Antwerpen schijnen thans in een dusdanig stadium getreden te zijn, dat binnenkort advies zal worden uitgebracht aan de regeringen. De plannen voor een Schelde-Rijnkanaal zijn reeds tientallen jaren oud en hebben reeds herhaaldelijk aanleiding gegeven tot een felle pennestrijd. Voorstanders vindt men vooral in de kringen van de vrienden van de Benelux, die een nauw samengaan van Nederland en België bepleiten. De tegenstanders ontmoet men in het bijzonder in Rotterdam, dat nu eenmaal in Antwerpen een felle concurrent ziet. De onderhandelaars — wier advies aan hun regeringen overigens vrijblijvend is — schijnen het eens te zijn geworden over een scheepvaartweg, die van Antwerpen tot voorbij Bergen op Zoom gebruik maakt van de — uit te diepen en verder voor de scheepvaart in te richten — Zeeuwse wateren. Van een punt bij Bergen op Zoom naar Moerdijk aan het Hollands Diep zou, dwars door het belangrijke landbouwgebied van West-Brabant, een kanaal worden gegraven.

5. Gezien het elk jaar drukker wordende auto-verkeer is een heel programma opgesteld voor de aanleg van nieuwe autowegen en de verbreiding van bestaande. De nieuwe Rijksweg van Amsterdam naar Utrecht is zo goed als gereed. Dringende aanvragen van verschillende organisaties om de rijwielpaden langs de drukste rijwegen te verbreden ten behoeve van de bromfietsers, die op het ogenblik veel hinder ondervinden van, en minstens evenveel last bezorgen aan de gewone wielrijders, zijn in overweging. De bouw van een grote auto- en spoorwegtunnel onder het Noordzee-kanaal bij Velsen vordert gestadig. Plannen voor twee andere tunnels onder het Noordzeekanaal — één ten behoeve van de Zaanse industrie en één voor Amsterdam-Noord — en voor een tweede tunnel onder de Maas bij Rotterdam zijn in studie.

6. Bij het plan tot afsluiting van de zeegaten in Zuid-West Nederland is niet inbegrepen het sluiten van de zeegaten tussen de Waddeneilanden en het inpolderen van de Waddenzee. In het Noorden wordt echter steeds sterker aangedrongen op een versnelde uitvoering van althans deze inpoldering, die thans bij kleine stukjes en beetjes geschiedt. In Den Haag schijnt men hier niet geheel afwijzend tegenover te staan.

De werkzaamheden aan de tunel voor auto- en spoorwegverkeer onder het Noordzee kanaal bij Velsen vorderen gestadig. Een kijkje in de enorme bouwput, waar het tunneldeelte, dat recht onder het kanaal ligt, wordt gereed gemaakt. Op de voorgrond een tunnel-segment.

Men ziet, het is een indrukwekkende lijst. Natuurlijk zullen velen zich afvragen, waar het geld vandaan moet komen, om al deze grote en vaak gedurfde projecten uit te voeren. Daar staat tegenover, dat de meeste hier opgesomde werken eenvoudig verricht zullen móéten worden, thans of in de naaste toekomst, omdat anders de veiligheid van ons land gevaar loopt, of landbouw en industrie zullen achterblijven.

In de vraag, welke van deze werken, met het oog op de toestand van onze financiën, wellicht beter nog wat uitgesteld kunnen worden, en welke onmiddellijk ter hand moeten worden genomen, willen we ons hier niet verdiepen. Waar het ons om gaat, is te laten zien, dat er in Nederland nog voldoende durf aanwezig is om grote projecten op stapel te zetten en, als het parlement ze goed keurt, uit te voeren. Nederland is, na de Ramp van verleden jaar, niet bij de pakken — of liever bij de zandzakken — blijven neerzitten. De indrukwekkende lijst van grote waterstaatswerken, die onze ingenieurs hebben ontworpen of bezig zijn uit te voeren, vormt — in de zin van Toynbee — het beste antwoord op de tegenslag, die ons verleden jaar trof, dat men zich denken kan. Zoals de snelle wederopbouw van onze steden en de grootste uitbreiding van onze industrie een bewonderenswaardig antwoord waren op de „uitdaging", die de Tweede Wereldoorlog en de bezetting voor land en volk van Nederland vormden.

Een man, die, groeide door de tegenslagen, die hem en zijn bedrijf troffen en die er de energie uitputte voor steeds grootser vlucht was ook wijlen dr. Albert Plesman. Kort voor zijn dood moet hij verklaard hebben, dat hij de ontwikkeling van de hélicoptère met grote aandacht volgde en dat hij, speciaal voor Nederland, grote mogelijkheden zag in de toepassing van dit jongere zusje van het normale verkeersvliegtuig. Mede aan deze uitlating ontlenen de voorstanders van het hefschroefvliegtuig in Nederland de moed om op de door hen ingeslagen weg voort te gaan, ook al is de hélicoptère-verbinding Rotterdam—Brussel het eerste halfjaar een verliespostje van meer dan een half millioen voor de Belgische luchtvaartmaatschappij Sabena geworden.

Het publiek, dat in zulke dingen zelden mistast, blijft belangstelling koesteren voor de vliegtuigjes, die desnoods op een voetbalveld kunnen landen en opstijgen en in het voorjaar komt er een hélicoptère-lijntje van Rotterdam naar de bloeiende bollenvelden, Haarlem en Zandvoort. Deskundigen hopen, dat wanneer straks grotere en snellere molenwiekers de kleine en onvolmaakte hélicoptères van thans zullen opvolgen (ze zijn al in bestelling) ook de bedrijfuitkomsten beter zullen worden. Mogelijk zal dan ook de K.L.M. mee gaan doen en zullen hélicoptère-lijnen via verschillende Nederlandse steden naar de grote bevolkingscentra aan de andere zijde van onze landsgrenzen worden geopend. Intussen bestudeert ook een onlangs ingestelde hélicoptère commissie onder leiding van oud-minister ir. Alberda de mogelijkheden van het hefschroefvliegtuig. Naar de resultaten van dit onderzoek wordt door de voorstanders van het hélicoptère-verkeer met belangstelling uitgezien.

Er is trouwens nóg een onderzoek gaande, waarvan met meer dan gewone interesse de resultaten worden tegemoet gezien. Nu de Amsterdamse politie de laatste weken enige malen trams in beslag heeft genomen, omdat de remmen niet goed werkten, vraagt men zich in de hoofdstad en elders af, wat het onderzoek van een onzijdige naar de toestanden bij het Amsterdamse gemeentelijke vervoerbedrijf aan het licht zal brengen.. Hangende het onderzoek is thans door het college van Burgemeester en Wethouders verlof verleend aan de directeur van dit bedrijf. Volgens de motivering niet, remmen van de trams niet deugden, maar omdat zijn personeelsbeleid te wensen over zou hebben gelaten. De moeilijkheden rond de Amsterdamse tram zijn bezig zich te ontwikkelen tot een „affaire" van formaat en het ergste is, dat een zeer bezadigd raadslid reeds heeft voorspeld, dat ook bij enkele gemeente-bedrijven wel eens soortgelijke moeilijkheden zouden kunnen ontstaan. Volgens ingewijde Amsterdammers heeft dit raadslid de huidige moeilijkheden met de tram reeds enkele jaren geleden voorspeld..

Extra comfort in de nieuwe KLM convair

De Cabine van de Convair 340, die de K.L.M. momenteel in gebruik neemt, is zodanig ingericht, dat zij de passagiers een maximum aan comfort biedt.

Een volkomen nieuw systeem van airconditioning bijv. verschaft de passagiers 500 l. verse lucht per minuut, zodat in de gehele cabine steeds een behagelijk temperatuur heerst. U zult zich het artikeltje herinneren, dat wij kortgeleden hierover publiceerden. Mocht dit evenwel niet voldoende zijn, dan heeft iedere passagier bovendien een privé luchtververser, die hij naar eigen believen kan richten en stellen. En — natuurlijk — zijn ook hier de gebruikelijke leeslampjes en knopjes-om-de-steward-te-roepen aangebracht.

12 Loudspeakers stellen de Gezagvoerder in staat om de passagiers details te verstrekken betreffende het panorama, de tijd van aankomst, of, om door middel van een zacht muziekje, de stemming te verhogen. Het bagage-rek is groter en geeft de passagiers meer ruimte voor hun persoonlijke eigendommen, dan in de meeste andere vliegtuigen.

De gehele cabine is omgeven door een materiaal gemaakt van gesponnen glas. Dit materiaal is in fijne draden uitgespannen en vervolgens in zachte „dekens" geweven in de cabine-wand. Zowel trilling als geluid wordt door dit materiaal geabsorbeerd, terwijl kou en warmte worden buiten gesloten, waardoor de steward de binnen-temperatuur volkomen in eigen hand heeft.

Al deze punten gecombineerd met de uiterst geriefelijke en ruime fauteuils en de, zo langzamerhand spreekwoordelijke, K.L.M. Service, maken deze Convair werkelijk tot een der beste vliegtuigen, welke het reizenl publiek momenteel ten dienste staan.

...Priester-arbeider...

(Vervolg van p. 1.)

het arbeidersvraagstuk — binnen en katholieken, het onze plicht te achten buiten deze kwestie — boven elke verdenking te stellen. De Kerk is altijd en overal opgekomen voor het milieu waarin zij werkte, en haar priesters deelden de levenswijze en levensgewoonten van de hen toevertrouwde kudde. Dit geldt zowel voor het burgerlijk milieu — met een zekere welstand — als voor de meest armen en verworpenen. Nu er sedert een eeuw socialisten en progressieve humanisten zijn die georganiseerd opkomen voor lichamelijk en geestelijk en social misdeelden, is er geen reden om te vergeten dat de Kerk — lang vóór de ordening dezer a-religieuze mensenliefde — dit immer heeft gedaan en nòg doet. Zij heeft in het verleden de vrouw uit haar inferieure positie bevrijd; zij heeft de verlatenen der aarde gezocht; zij heeft de stoot gegeven die leidde tot afschaffing der slavernij.

Wil men zich liever tot het heden en tot de priesters dezer eeuw beperken, dan zien wij de Kerk in haar duizenden missionarissen uitgaan naar de meest achtergestelde en verwaarloosde millioenen. Wil men zich tot Europa beperken, dan zien wij de rugzakpriesters in Duitsland en de plattelandspastoors in Frankrijk geheel delen in het leven en de ontberingen hunner bevolking, om van de armoedige geestelijkheid in Spanje en Italië te zwijgen. Wil men haar houding tot de arbeiders in feite leren kennen, dan wordt ik hier in het hartje van Parijs gewezen op Mgr Cardijn in België, en op „cet étonnant Docteur Poels", die voor de mijnwerkers in Nederland méér deed dan ooit communisten zullen of kunnen doen, in de USSR of daarbuiten.

Ook in Nederlandse socialistische kring heeft men zich ongerust gemaakt over het kerkelijk ingrijpen in het statuut der priester-arbeiders. Die ongerustheid kan worden verminderd door zich te realiseren, hoeveel aandacht en toewijding hier te lande wordt besteed door piresters aan de werkende man in de KAB en daar buiten, en hoevelen hiervoor exclusnef zijn vrijgemaakt. Men moet zich niet aan 't wankelen laten brengen door tendentieuze berichten uit andere landen, met totaal andere toestanden, wanneer men van nabij in eigen land kan constateren, hoe de mannen en vrouwen der Wereldkerk zich daadwerkelijk op grote schaal geven aan de belangen der maatschappelijk zwakkeren.

Het is nodig dit vooral in alle duidelijkheid te stellen, om te voorkomen dat wij met niet weinigen op drift zouden geraken in de agitatie rondom het droevige vraagstuk der priester-arbeiders. De houding der Kerk in het algemeen tegenover het werknemende deel der mensheid staat niet ter discussie, wanneer zij ingrijpt in één bepaald, gedurfd experiment, dat in één bepaald ontkerstend land begonnen is om het verloren vertrouwen van verproletariseerde bevolkingsgroepen te herwinnen. En dit des te minder, naarmate men beter doorziet dat de Kerk **niet op politieke gronden** ingrijpt, in een „politieke" actie; maar dat zij uit heilige bekommernis, welke door geen agitatie wordt geraakt, opkomt voor het **priesterschap** van een handvol dienaren die haar zeer dierbaar zijn.

De atoombom-productie in de Sovjet-Unie

Stockholm. — Blijkens een publicatie van de staf der Zweedse Defensie worden in de Sovjet-Unie naar raming ongeveer 100 atoombommen of — granaten per jaar vervaardigd. De huidige voorraad Russische atoomwapens wordt geschat op „verscheidene honderden stuks".

Mogelijk zullen deze voorraden tegen 1960 tienmaal zo groot zijn als nu, aldus deze publicatie.

AGENDA

WEST-END
„Kim de la India"
CINELANDIA
„Comanche — territory"
STADSSCHOUWBURG: „The show affair 20.15 uur.

WIT GELE KRUIS
De Zondag- en nachtdienst word waargenomen door Zuster Veeris, Santa Rosa weg 155, tel. 5006.

APOTHEKEN:
De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door *Botica Excelsior* Herenstraat 4, tel. 2004 en Botica *Bion*, Bionplein 29, tel. 3222.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 — 01.30 tel. 2307
J. J. Roos 01.30 — 05.30 tel. 2137
Personeel afdeling.
Van Maandag 15 12.00 t.m. Zaterdag 20 Feb. 12.00 J. v.d. Oever, Valkenweg 18 J.D. tel. 4436
B.g.g. nadere inl. tel. 2400
Materialen Afdeling:
W. Batelaan, L. de Colignilaan No. 14 J.D. tel. 2275

C. S. M.

Rederij:
D. Gelderblom tel. 2486
Scheepsagentschap:
08.00 — 32.00 kantoor tel. 2458 — 2551
18.00 — 19.00 W. R. Engelsman tel. 2304
23.00 — 08.00
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276; van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel. 3128.

THEATER ASIENTO
„Dessert Legion".
Geen kinderen beneden 16 jaar.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 Voor de kleinere kinderen in het Nederlands 5.50 Gramophoonplaten 5.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan 7.30 Wat de handel biedt, 8.30 Boeken vragen Uw aandacht 9.30 Causerie door Prof. Dr. J. P. Bakker over „De Wosuna, 9.45 Dansmuziek 10.15 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Fragmenten uit „De Barbier van Seville 19.00 Nieuws 19.20 De pianist van de week: Alain Romans. 19.30 Ned. Kroniek: 19.42 Kun je nog zingen, zing dan mee, 19.59 Het werk der V.N. 20.09 Muziekale actualiteit. 20.16 Voor de West: o.a. met Caraibisch Commentaar Groeten voor militairen. 20.55 Avondgebed. Pater I. Mijnsbergen. O.E.S.A. 20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S.

17.00 Reclame uitzending 17.15 Voor kinderen 17.30 Nestlé — C.H.M. 17.45 Voor de jarigen op de Antillen 18.00 Dienst welzijnszorg 18.40 Nieuws 19.30 De Harmonica Swingband 19.30 Woensdagavondconcert 19.40 Klassieke Mandoline muziek 20.00 Advertenties 20.10 V. en V. 20.25 Zuid Amerikaanse dansmuziek 20.55 Advertenties 21.10 Jam Session 21.25 Nieuws en Sluiting.

1687 **Tom Poes en de wens werkster**

1800) Het zal iedere oplettende lezer duidelijk zijn, dat de bediende Joost ernstig geschokt was. Na tot tweemaal oe van alle trappen gestort te zijn, voelde hij zich hoogst onprettig en het breken van heer Bommel's fraaiste serviesgoed, gedeeltelijk op zijn schedel, beroofde hem van de laatste weerstand. Hij bleef dan ook versuft liggen en reageerde niet toen heer Olie en de markies zich over hem heenbogen.

„Het komt me voor, dat uw lakei een weinig...... eh..... onhandig is geweest!" mompelde de laatste meewarig. „Och ja, men heeft wat te stellen met dat personeel tegenwoordig! Maar gelukkig is dat porselein van een goedkoop soort. Zeker keukengoed?"

Deze laatste opmerking bracht heer Olioe tot het uiterste. En zijn woede uitte hij zeer onrechtvaardig op zijn ongelukkige knecht.

„Joost, je bent een prul!" riep hij met overslaande stem.

„Je kan niets! je kan niet eens een deur opendoen als er gebeld wordt dragen Je bent een nul! Je bent een prutser en een knoeier! Je bent en je kan niet eens een goedkoop soort aardewerk naar de keuken brengen. Kortom, je bent......eh...... een frunnik.

De trouwe bediende richtte zich langzaam overeind. De zenuwen schaal, die als door een wonder heel was gebleven. Met een korte beweging bracht hij het vaatwerk omhoog en liet het toen met grote stegen hem naar het boord en met een droge snik greep hij een grote kracht op heer Bommel's schedel neerdalen, zodat het in scherven uiteenspatte.

„Parbleu!" mompelde de markies, toen zijn gastheer tegen het parket sloeg. „Zéér slecht gedrild personeel! Maar ja, wat wil men, wanneer men zelf geen moreel overwicht heeft?"

★ MACHTIGER DAN DE STERREN ★

AVONTURENVERHAAL
door E. J. RATH

21)

„Natuurlijk.... als het nodig is wél. Maar let er asjeblieft op, dat Peebles dan niet in de buurt is."

Ames liet zijn stuurman op het strand achter en plaatste zich aan het hoofd van 't clubje ongeduldig wachtende sterrenkundigen.

Zoals gewoonlijk was ook nu professor Peebles de onhandigste klimmer. Hij bleef al verder en verder achter en zijn angstig roepen deed zo nu en dan het hele gezelschap stilstaan, om hem de gelegenheid te geven zijn tochtgenoten in te halen. Maar toen het kleine plateau eenmaal bereikt was, veranderde professor Peebles als een blad aan de boom. Gaf je hem een telescoop in zijn handen, dan werd hij plotseling een man van betekenis. Het was voor hem nu eenmaal gemakkelijker om de weg in de sterrenhemel te vinden, dan om op de begane grond te wandelen.

Over de sterren sprak hij op een diep-ernstige en enthousiaste toon. Dan stotterde hij niet en hoefde hij geen ogenblik naar woorden te zoeken. Zelfs Ames voelde zich, tegen zijn zin in, geïmponeerd door het kleine professortje en luisterde naar de interessante dingen, die hij daar voor de telescoop zat te vertellen.

Vlug en zonder haperen bracht hij onder woorden, wat hij door de lens zag.

„Wat een voorrechten genieten we toch," fluisterde Marjorie Gartrell tot Basselbell.

„Zeker.... zeker!" prevelde de jonge Amerikaan, die zijn bewonderende ogen niet van zijn leermeester afwendde.

Op dit ogenblik voelde Jessica een tikje op haar schouder. Rmes stond achter haar.

„Gaat u soms mee, ik wil dat ding daar boven nog eens bij nacht zien," zei hij gedempt, terwijl hij een hoofdbeweging maakte naar de top van de berg.

Zonder spreken volgde ze hem en zó gespannen luisterde de kring van astronomen naar Peeble's woordenstroom, dat de lui niet eens merkten, dat twee mensen zich uit hun midden terugtrokken.

Toen Ames en de professor de top van de vulkaan bereikt hadden, kwam de walglijke geur hun reeds tegemoet.

„We zijn juist aan de verkeerde kant," meende Ames. „We moeten van de wind af gaan staan."

Langs een soort voetpad, dat een meter of wat lager dan de ringwal rondom de heuvel liep, trachtten ze de andere kant te bereiken. Het was stikdonker en het paadje was niet al te best begaanbaar.

Voorzichtig strompelde Ames voort. De jonge vrouw hield zich vast aan de stok, die hij haar had toegestoken, en volgde hem zo goed en kwaad als het ging .Toen ze zo een honderd meter voortgesukkeld waren, klommen ze opnieuw naar boven.

„Hier zullen we niet zoveel last van de lucht hebben," meende Ames. „Laten we het maar eens proberen."

Op de plek, die zij nu bereikten, was de ringwal van de krater zó smal, dat ze de steile nelling van de trechter onmiddellijk onder hun voeten hadden.

„Pas op.... de grond is hier niet al te stevig," waarschuwde Ames. „Laten we liever voorover gaan liggen."

Ze gehoorzaamde en naast elkander schoven ze voort tot hun ogen over de rand konden zien.

Professor Thorne kon een kreet van verrassing niet weerhouden, toen ze, ver beneden zich, bijna precies in het midden van de gladde bodem, die er in het daglicht zo verraderlijk stevig uitzag, een dof-rode vlek zag gloeien. Terwijl ze wachtten, verdween de gloed langzaam tot hij bijna onzichtbaar was; opnieuw werd hij dan al vuriger en feller, hij passeerde een ganse reeks van zeldzaam mooie kleurschakeringen en bereikte eindelijk weer de helrode glans.

Ze namen een lichte trilling waar en kort daarna een reeks van zeer langzaam voortschuivende rimpels in de grauwe vulkaanbodem. Rimpels, die zich al verder en verder uitstrekten, tot ze de randen van de krater bereikt hadden.

Daar, waar de rode gloed was ,zag men een krampachtige rijzing en daling, alsof een ontzaglijk groot monsterdier onder de oppervlakte stuiptrekken ademhaalde.

Er heerste een doodse stilte.

En Ames peinsde er over, hoe angstwekkend het was, dat die geweldige onderaardse kracht in zo'n ademloze stilte haar vernielend werk deed.

„Was er maar flink wat lawaai bij, dan was het niet zo angstig en beklemmend," fluisterde hij.

De professor knikte, maar wendde haar ogen niet af van het schouwspel daar beneden haar.

Vaak, heel vaak was ze in mijmeringen en gepeinzen weg geweest van de aarde onder haar voeten en lange tijd had ze omhoog gestaard naar de sterren. Maar nooit te voren had ze zo tot in het hart der wereld gekeken. Ze zag de bloedklop van dat geweldige hart, dat, welbewust van z'n macht en sterkte, voortklopte. Het was alsof haar plotseling een geheim ontsluierd werd, dat tot nog toe alleen de sterren gezien en gekend hadden.

Lange tijd verstreek voordat Ames opnieuw sprak.

„Hoe denkt u er nu over, mevrouw Thorne?"

„Het is prachtig.... overweldigend!" mompelde ze in eerbiedige bewondering.

„Zegt het u anders niets?" snoof hij nijdig. „Nou, mij zegt het, dat er beroerde dingen gaan gebeuren en dat we in gevaar zijn."

„Op die manier wil ik er liever niet aan denken," antwoordde ze rustig. „Ik geloof nog steeds niet, dat 't me in mijn werk zal hinderen. Het ziet er toch heus niet zó gevaarlijk uit, al is het overweldigend van schoonheid."

„Jawel.... als een wild beest ligt te slapen, ziet het er ook niet gevaarlijk uit. Maar dat gromt ten minste nog weleens hardop als het slaapt."

„Kom, kom.... nog vier dagen en het kan ons niet meer schelen, wat er op dit eiland gebeurt."

„Dat is maar goed ook, want ik ben er heus niet happig op om met dit natuurverschijnsel nader kennis te maken," bromde Ames.

Hij stond op, want het was hoog tijd om terug te keren naar het observatorium.

„Zegt u eens heel eerlijk, mijnheer Ames, bent u een beetje bang?"

„Ja," antwoordde hij langzaam, maar heel beslist, „ik ben zeker bang.... erg bang."

En professor Thorne, die nog steeds omlaag tuurde naar de beweeglijke massa in de krater, kon niet weten hoe ernstig en bezorgd de man, die naast haar stond, op haar neerzag, terwijl hij sprak.

„We moeten zo langzamerhand maar weer eens opstappen," zei ze, terwijl ze zich met moeite losmaakte van de betoverende kracht, waarmee het schouwspel in de diepte haar boeide.

Ze stond op en onder de druk van haar voeten gleed de aarde van de ringwal, zonder enig geluid te geven, onder haar weg.

De professor gaf een luide, doordringende gil en stak in wanhoopsgebaar de armen omhoog. Wanneer de afstand tussen Ames en haar groter was geweest, zou ze zeker in de diepte gestort zijn.

Nu kon zijn gespierde arm zich nog juist om haar middel slaan. Voorzichtig trok hij haar omhoog.

Opnieuw gleed de aarde weg. Ames wierp zichzelf snel achterover en trachtte zijn last met zich mee te trekken. Hij liet zich op zijn knieën vallen in de zachte grond, die als drijfzand onzer zijn lichaam wegzonk.

Met schier bovenmenselijke kracht wist hij er zich uit te bevrijden en veroverde opnieuw een stuk op de verschrikkelijke, rood-gloeiende afgrond, die hij onder zich zag dreigen.

Het scheen alsof de gehele helling plotseling in beweging was gekomen. Het meisje lag voorover op de wegglijdende leisteen, het was alleen de kracht van zijn arm, die haar voor 't moment voor een peilloos diepe val bewaarde. Ze was niet in staat ook maar een beweging te maken.

De rode gloed in de krater glansde fel op en een reeks van voortglijdende rimpels rolde opnieuw tot aan de rand der lava-oppervlakte. In doodsangst sloeg Ames het sinistere schouwspel gade. Maar doodsangst kon de verstekeling niet verslagen en machteloos maken, het spoorde hem integendeel aan tot 'n uiterste inspanning van krachten.

Hij voelde, hoe de beweeglijke massa, die zich om zijn enkels vastzoog, hem heel langzaam mee naar de diepte poogde te trekken. Hij boorde er de hakken van zijn zware laarzen in en poogde zichzelf achteruit te werken. Het zweet brak hem aan alle kanten uit en zwaar en hijgend ging zijn ademhaling. Wanneer hij zijn last had losgelaten, zou dat voor hem zeker redding uit het dreigende gevaar betekend hebben. Maar dat was een gedachte, die niet in hem opkwam.

Samen zouden ze gered worden of samen zouden ze omlaag storten en een ellendige dood sterven. Dat was 't enige, dat hij zich nog realiseerde.

Maar hij won veld.... hij won veld.. langzaam en zeker.

Hij hoorde, hoe daar in de diepte stenen en stukken lava met veel lawaai neerrolden en door de toenemende kracht van dat geluid wist hij, dat dat stuwkracht al groter en groter werd.

Hij zag, hoe 't losse puin aan weerszijden van de plek, waar ze gelegen hadden, omlaag viel als een dichte, grauw-witte sneeuwval. 't Daalde neer op de grauwe, allesverzwelgende bodem daar beneden.... 't daalde neer en verdween.

Maar van centimeter tot centimeter werd de afstand tussen hem en al dat vreselijke groter, en eindelijk.... eindelijk voelde hij vaste grond onder de voeten. Daar was 'n harde rotswand. Hij schoof er op zijn rug overheen en hield pas stil, toen hij aan de andere kant was gekomen.

Hij was gered! Gered. Vrij.... en met haar!

Doodsbleek en bevend wankelde professor Thorne overeind. Ames sloeg de arm om haar schouders en hield haar staande.

Lange, lange tijd stonden ze zo in de duisternis daar boven op de berghelling en spraken niet.

En krater en berg en heel de wereld zonk voor Ames in 't niet.

Hij dacht alleen nog maar aan 't meisje, dat hij in zijn armen hield. Haar gezicht was naar hem opgeheven, hij zag haar bleke mond, haar gesloten ogen. En Ames boog 't hoofd en kuste die ogen en kuste haar opnieuw, heftig en ontstuimig.

Ze trachtte zich los te maken uit zijn armen. Maar het gevoel van eindelijk te bezitten, waarnaar hij zo erg verlang had, overmeesterde hem en hij hield haar vaster tegen zich aangedrukt.

Ze legde de handen tegen zijn schouders en duwde zich met kracht van hem af. En daar stond ze zwijgend, 't gelaat verborgen in de handen.

„Ames...." stamelde ze gesmoord.

De verstekeling deed een stap achteruit. Hij streek met de hand over de ogen en trachtte dan in het duister haar gelaat te onderscheiden.

„O, Ames!"

Hij klemde de kaken opeen, balde zijn vuisten en boog het hoofd alsof hij een draai om zijn oren verwachtte.

„Ik.... ik dacht.... dat ik jou...."

Haar stem beefde en plotseling brak ze haar woorden af. Hij meende, dat hij haar hoorde snikken en een gevoel van hevige schaamte joeg hem het bloed naar de slapen.

„Mevrouw Thorne.... het.... het spijt...."

Hij beet zijn tanden op elkaar en sloeg de ogen neer.

Nee! Het speet hem niet en hij verkoos haar niet voor te liegen, dát het hem speet. Ze moest de waarheid dan maar weten.

Want hij was blij, dat hij haar gekust had, blij, dat hij haar in zijn armen had gehouden. Hij vielde die zelfde zonderlinge, triomfantelijke gewaarwording, die hij de avond van de storm gevoeld had.

Het had hem bestormd, het had hem overmeesterd. Hij had zich onmogelijk kunnen beheersen.

„Ik bied u mijn excuus aan, mevrouw Thorne.... Ik weet heel goed, dat deze houding me niet past. Maar ik kan met de beste wil van de wereld niet zeggen, dat ik er spijt van heb."

Ze zweeg en keek even naar hem op. Ze kon in het duister de zegevierende uitdrukking op zijn gelaat niet zien. Ze kon ook niet weten, hoe weinig verschil er was tussen het licht dat nu in z'n ogen glansde en de strijdlustige tinteling, die ze er zo vaak in gezien had op gevaarlijke en spannende ogenblikken.

„We moeten gaan," zei ze dof en verdrietig.

„Zeker, we moeten gaan."

Zijn stem was effen en onbewogen en zonder verder een woord te spreken ging hij haar voor naar het observatorium. Even voor ze het plateau bereikt hadden, deed ze hem stilstaan.

„Mijnheer Ames.... u heeft mijn leven gered. Ik dank u daarvoor," zei ze koel en bijna hooghartig.

(Wordt vervolgd)